

Câinele lătrând

Alecu Donici

- Am, am instinct de câine:
Să latru până mâine;

Vroi să răspund menirii de câine credincios.
Cei buni pe lângă mine pot trece-n bună pace,
Iar cei răi să se teamă! Eu am cu ei a face,

La ei dau furios,
Am, am, am drit de câine

Să-i latru până mâine.
Așa bătea-ntr-o noapte în târg la negustor
Un câine păzitor.
- Mă mir - îi zise oaia tot de la acea casă -
Cum nu urăști lătrând,
Când lumii nici nu-i pasă
De-un câine hămăind
Și cum poți tu alege
Pe răi din acei buni?

- Pot, câinele răspunse, eu am instinct, am lege
De-a nu spune minciuni.
Vezi ist trecător simplu ce merge cu pas mare,
Statornic, așezat;
El este bun, își cată de drum cu nepăsare
Și trece nelătrat.
Dar iată, un rău vine; vezi-l cum tot pândește,
Se trage-ncetișor,
În gându-i furțișaguri, prădări închipuiește,
E gata de-orice crimă, e gata de omor.

O! am să-l latru tare,
Am să-l veghesc la lume spre pildă, spre-nfruntare,
Și în ograda noastră un pas
Nu am să-l las!
Îmi azvârle o pâine,

Vrea să mă-ademenească pornit de cuget rău:
Îi disprețuiesc harul, am, am să bat mereu.

Atunci stăpânul casei a alergat la câine,
De care avu noroc,
Căci răul era gata să-l prade dându-i foc;

POEZII ONLINE

El netezi dulăul și-i zise: „Ar fi bine
La-ndatoriri în parte să fim noi toți ca tine.”